

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת נשא תשפ"ד

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"י

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת נשא תשפ"ד – קבלת השפע בדרך כשרה

אפשר גם ללמוד קבלה. בדור הזה מקלים קצת יותר, שבמקביל לזה שלומדים הלכה, מקיימים מצוות, אדם לא חייב להיות גדול עולם – הוא כבר יכול ללמוד את הבסיס של הקבלה.

אתם יכולים אם אתם רוצים להוריד את הספר שלנו 'רומח פינחס' מהאתר בחינם. יש שם את כל הבסיס, בשפה פשוטה, של תורת הקבלה. זה חשוב מאד. אם תלמדו את ה'רומח', אחר כך תוכלו להבין גם כן את כל ספרי האר"י, כל כתבי האר"י, כי זה הבסיס וזה מוסבר באופן יסודי מאד ובהיר, ברוך ה'.

אז הענין הזה שהנזיר מזיר עצמו מן היין, זה לתיקון הענין הזה של משיכת החכמה, את ההשגה ואת הענג – בלי זכות. זה בא לתקן, כמו שכל צום, תענית, בא לתקן גם את האכילה האסורה, שאז האדם עושה תשובה בנוסף לתענית, הוא עושה תשובה והוא מענה את נפשו, למשל ביום כיפור – וזה מכפר על כל ההמשכות של ענג לא מתוקן שהאדם משך ועשה.

מי שלא יודע קבלה לא מבין בכלל איך ה' מנהל את העולם. ולכן חשוב ללמוד, כי יש את הבורא יתברך, ויש את הבריאה, ויש את סדר השתלשלות העולמות – העולמות הרוחניים והספירות והפרצופים, כל המושגים האלה, ומה התנאים כדי שהשפע ירד מלמעלה למטה באופן מתוקן ושנוכל לקבל אותו ולא ניזק – כי בעולם התווה כל ספירה אמרה 'אני אמלוד', אני אמלוד', 'אני אמלוד', 'אני אמלוד', רצו למשוך לעצמם את השפע באופן לא מתוקן, ונשברו.

וזה הענין של 'המלכים שִׁיְרְדוּ', ככה אומרים המקובלים הספרדים, 'המלכים שירדו', המלכים שנשברו. למה נשברו הכלים? – כי לא היתה להם זכות, הם רצו למשוך, ומשכו, ונהיה להם שינוי צורה עד הפְּכִיּוּת הצורה, וזה מסלק את האור, וזה גורם למוות. ומה זה מוות? – הפרדת הגוף מהנרנח"י שלו, מהנפש-רוח-נשמה-חיה-יחידה שלו.

אז ככה זה. צריך להיות קצת בקיאים בכל המושגים, כדי שנוכל להבין מה אנחנו עושים פה וממה צריך להזהר.

"משה קבל תורה מסיני, וּמְסָרָהּ לַיהוֹשֻׁעַ, וַיְהוֹשֻׁעַ לְזַקְנִים, וְזַקְנִים לְנַבִּיאִים, וְנַבִּיאִים מְסָרוּהָ לְאִנְשֵׁי כְנֶסֶת הַגְּדוּלָה. הֵם

ערב טוב! שבוע טוב! חודש טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ביותר חלקנו בתורתך, פרשת נשא תשפ"ד. ובשם ה' נעשה ונצליח.

יש כאן בפרשה את ענין בדיקת הסוטה ואת ענין הנזיר. שני הענינים האלה אמרו עליהם חכמים: "כל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין". יפה מאד. וגם אמרו שהנזיר צריך להתרחק מהכרם, לא להתקרב לכרם, כמו שגם אמרו "מה לכהן בבית הקברות?"

כן, אז אפשר לקשר את כל זה לענין של חטא עץ הדעת טוב ורע. הסוטה – זו בחינת חוה, היא סחטה לו ענבים, וענבים היא נתנה לו לשתות, ככה אומרים חכמים. אז זה הענין של "הרואה סוטה בקלקולה", שהיא כבר חטאה בעץ הדעת, ואחר כך היא חטאה עם הנחש – "יזיר עצמו מן היין", שלא יפול גם הוא בחטא עץ הדעת. "נכנס יין יצא סוד".

אומר 'בעל הסולם' זי"ע שיש ענין של להוריד את השפע בלי זכות, לרצות את החכמה ואת השליטה בלי זכות, בלי יראת שמים. אני אומר את זה במלים שלי כמובן, כדי שיהיה מובן. וזה נושא עיקרי מאד בתורה שלו, הענין הזה. ולכן יש ענין שנקרא 'הלכה' – מלשון ללכת, ללכת בדרך ה', מה מותר מה אסור, ויש ענין של 'קבלה' – זה איך לקבל את השפע, מתי מותר לקבל את השפע, מתי אסור לקבל את השפע, והענין של 'עֲנֵגְיָא או 'עֲנֵגָי'. אז הדבר הזה עמוק, וזה בעצם כל התורה כולה.

יש אנשים ששואלים: 'בשביל מה, מה אכפת לקדוש ברוך הוא כביכול שתאכל אוכל כשר כזה ולא תאכל אוכל אחר ושתעשה ככה, וכל פרטי הפרטים של ההלכות ושל המצוות?' – כל פרטי הפרטים של ההלכות ושל המצוות באים גם לתקן את הענין של חטא 'עץ הדעת טוב ורע', ואת הענין הזה שהרשעים רוצים למשוך את השפע מלמעלה למטה, ככה הוא קורא לזה – כמו שהיה במגדל בבל למשל, כמו שהיה בכל דור, שיש את אותם המכשפים למיניהם שרוצים להנות מהשגות מעל הטבע, מענג רוחני לא רק גשמי, בלי שזה מותר, בלי שזה מותר.

לכן יש אנשים שאומרים שמותר ללמוד קבלה בלי הלכה – וזה לא נכון. צריך ללמוד הלכה, לקיים את ההלכה, ואחר כך

שלפי הפשט מתעוררת אצל הבעל רוח קנאה כדי שיבדוק את אשתו, אז היו לוקחים אותה לבית המקדש. אם היא היתה כשרה – היא היתה נפקדת בזרעא חָזָא וקָיָמָא, היתה נפקדת בזכר.

אז זו הבדיקה שבן אדם צריך לעשות כל הזמן: האם הוא לא סטה מעבודתו יתברך? מה שאנחנו קוראים לו 'עבודת הבריורים'. בכל סוגיה וסוגיה שבן אדם צריך לבחור בחיים הוא צריך לעשות מחקר עמוק – מה טוב מה רע, מה על פי התורה מה הַפֶּךְ התורה, איפה המלכודות של הסטרא אחרא, מה יקרה אם נעשה ככה ומה יקרה אם נעשה ככה? מה התועלת, מה הנוק?

לפעמים אדם חושב שהוא יעשה משהו עצום עם תועלת עצומה, אבל הנוקים עולים על התועלת בסוף. אז הוא לא עשה את הבריור הנכון, כמו בכל ענין, כן, גם בעסקים: בן אדם לפעמים חושב שהוא יקים עסק, וואו, הוא יצליח... והולך ולוקח הלוואות ומקים מקום – ובסוף קורה משהו והוא מפסיד את כל הכסף לא עליו.

למה זה? כי הוא לקח סיכונים, הוא לא לקח בחשבון את הסיכונים, הוא לא עשה בירור, הוא לא התעמק, הוא חשב שהכל ילך כמו שהוא חושב. זה כמו בן אדם שנוהג בכביש וחושב שהכל יהיה בסדר, הוא לא צריך להזהר, הוא נוהג והוא יגיע והכל יהיה בסדר. אבל יש כל מיני אנשים שיכולים לעשות שטויות בכביש, וזה לא תלוי בו.

אז שאדם לא יחשוב שהכל תלוי בו. לא. למה? – כי הוא לא קרא את מפת הקרב, כי לא עשה את הבריורים, כי לא לקח בחשבון מה הסטרא אחרא תעשה כנגד מה שהוא עושה, והוא חשב שהוא 'מלך העולם' ובסוף הוא לא מלך העולם.

כל הדברים האלה הם פגמים בדעת. ורמזתי שכדי להגיע לתיקון שלם של הדעת, צריך תיקון היסוד, שזה תיקון של הענג, שהענג לא יהפוך להיות נלגע. ולכן צריך לשמור את ההלכה – מה מותר, מה אסור, לדקדק בזה כמה שאדם יכול, כל אחד לפי דרגתו, כדי שיהיה שמור.

אז כשבאים אנשים – אתם יודעים אני פוגש אנשים מכל הסוגים שבאים להתיעצות רוחנית, הרבה אנשים באים עם דמיונות שיש להם השגות, והם רואים עולמות, והם רואים גלגולים – והם לא רואים אפילו חצי מילימטר מהם... לא רואים כלום. יש להם כל מיני שיטות, יש כאלה שגם לקחו סמים בשביל זה ואז נפגמת להם הדעת ה' ירחם. כל הדברים האלה הם לא דרך ה'. דרך ה': צריך להזיר את עצמו, האדם צריך לשמור את עצמו, לא להשתכר ולא להסתמם, ולא לעשות שטויות, ולא לעשות עבודה זרה, ולא לרצות לקבל שפע וגילויים ומדרגות שלא על פי הקדושה ולא על פי התורה אלא על פי כל מיני דמיונות או עבודה זרה.

אלה שעבדו עבודה זרה הם קיבלו משהו מהעבודה זרה, כמובן. אם לא, לא היו ממשיכים לעבוד את העבודה זרה. בן אדם יכול להאמין שהאבן הזו עכשיו, סתם דוגמא, כן? זה האלקים שלו, אז משמים "בָּא לְטָמֵא – פוֹתְחִין לוֹ", טוב מובן שבאחת הפעמים שהוא התפלל לאבן משהו התקיים – מבחינה סטטיסטית, וגם כדי להטעות אותו. אז אחר כך הוא יאמין באבן, רחמנא לצלן. הבנתם?

ולכן צריך להיות יראי שמים. "רְאֵשִׁית חֲכָמָה יְרֵאת ה' שְׁכָל טוֹב". אם אין יראת שמים – אין חכמה, ואין שכל טוב, ואין דעת, ואין כלום. יש רק דמיונות שוא וסכנת נפשות, והַפֶּךְ רצונו של ה' יתברך.

אמרו שלשה דברים: הָיוּ מִתּוֹנִים בְּדִין, וְהֶעֱמִידוּ תַלְמִידִים רַבִּים, וַעֲשׂוּ סִיג לְתוֹרָה". אז פה יש את ה"סיג לתורה" – הנזיר עושה לעצמו סייג. למה? בגלל שהוא ראה סוטה בקלקולה, שזה קבלה של דבר, היום קוראים לזה 'קבלת דבר במרמה', כן? כביכול בן אדם מקבל איזה ענג, איזה שפע, איזה משהו שהוא אסור.

כשבן אדם עושה עבירה יש לו ענג מצד הסטרא אחרא. זה חמור מאד. בשורש-בשורש, כל הענג הוא מה' יתברך. אבל יש השתלשלות משמות 'אלקים' – אני אומר 'אלקים' אבל זה עם ה"א – שאחרי הרבה השתלשלויות של שמות 'אלקים' מתחיל שם 'אלהים אחרים' שיונקים מַשֶּׁם 'אלקים'. האלהים אחרים זה הסטרא אחרא, והם נותנים שפע בלי כביכול זכות.

למרות שבסופו של דבר: או שאדם הוא עבד ה' או עבד הסטרא אחרא – כי הוא חייב לקבל את השפע שלו, את הענג שלו. או שאנחנו עבדים לה' יתברך, או שאנחנו חלילה עבדים לפרעה. ולכן ה' יתברך גאל אותנו ממצרים, כדי שנהיה עבדים שלו.

אז כל הסייגים של התורה – הם כדי לא להכשל שוב בחטא עץ הדעת טוב ורע ולא למשוך שפע או ענג האסורים. אומר 'בעל התניא' הקדוש שהמאכלות אסורות הם מאכלים שאי אפשר לתקן אותם כרגע עד סוף הבריורים והתיקון, לכן זה אוכל לא כשר, אלה חיות טמאות וכן הלאה, שאי אפשר לתקן אותם, ולכן אסור לאכול אותם.

מה יעשו תינוקות שִׁנְיָבוּ שכן אכלו? – והיום, אני הקטן אומר, שכולם תינוקות שנשבו בדעות הכוזבות, כי הן תופסות בכל מקום ובכל מחנה, רחמנא לצלן – אז מי שנכשל צריך לעשות תשובה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובה כל העולמות כולם, תשובה תשוב ה"א. ואם אדם עושה תשובה מאהבה, מתכפר לו הכל, והוא מעלה גם את כל החטאים שהוא חטא והופך אותם בעזרת ה' לזכויות.

אבל זו צריכה להיות תשובה אמתית, מַעֲמָקָא דְלִבָּא, ומתוך צער ובושה על שבן אדם עשה הַפֶּךְ רצונו של ה' יתברך, ומתוך שמחה ואהבה שעכשיו הוא רוצה לעשות רצונו של ה' יתברך, והוא עומד בניסיונות שנפל בהם בעבר ולא נופל בהם עוד פעם – וזו 'תשובת המשקל'.

מובן שבן אדם כל החיים שלו במלחמה, עד הנשימה האחרונה. ולכן לא נגמרת המלחמה כל עוד שבן אדם בתוך הגוף. ולכן צריך להתעמק בכללים של 'דרך עץ החיים', כדי לדעת איך לסור מרע ואיך לעשות טוב ואיך לקרוא את 'מפת הקרב', מפת הקרב הפרטית, המשפחתית, והכללית – שאי אפשר להשיג את המציאות באופן אמתית אם אין תיקון של הדעת, והתיקון של הדעת זה גם תיקון של עץ הדעת, וזה תיקון של היסוד, של ה'יקו האמצעי'. צריכים את כל הקו האמצעי הזה לתקן ולשפץ, כדי שנוכל כאיש אחד בלב אחד לקבל באמת את התורה ולקיים אותה לשם שמים ולעשות נחת רוח לאבא שבשמים, ולתקן את הכל – כי אפשר וצריך לתקן את הכל. לכן "כלו כל הַקְצִיין" רק תשובה מעכבת. למה תשובה מעכבת? כדי שנתקן את הכל. אז זו הזדמנות לתקן את הכל. ולכן צריך להתעמק.

בענין "המים הַמְאֲרִיין" הבודקים את הסוטה, אפשר להגיד שהאדם צריך לבדוק את נשמתו, את נפשו – אם הנשמה, הרוח, הנפש, האם הם סטו והלכו ועבדו אלהים אחרים במקום לעבוד את ה' יתברך. לכן יש את הענין של הקנאות,

אנשים שואלים: 'מה רצונו של ה' יתברך? נו, באמת, אתה יכול לדעת מה רצונו של ה' יתברך? אתה יכול לדעת מה מותר ומה אסור לפי התורה. מה שאסור אל תעשה. מה רצונו? – זו דרגה גבוהה מאד. אתם יודעים מי ידע מה רצונו של ה' יתברך? נביאי אמת. הם ידעו. איפה נביאי אמת, ואיפה אנחנו בדור הזה? ה' ירחם עלינו.

ולכן לא להכניס את עצמו לדמיונות ולכל מיני קונצ'ים שבו אדם חושב שמזה יהיה לו גילוי, 'וואו, הוא יקח איזה סם ועכשיו הוא יראה עולמות רחניים...' – לא. הוא רואה רק דמיונות. וזה רק הורס לו את המח. שלא נדבר על זה שזה הורס בסוף את עבודת ה', כי הוא יכול להגיע לטעויות של עבודה זרה.

אז הצדיקים והנביאים, הם לא צריכים שום חומרים, שום דבר, רק עבודתו יתברך לשם שמים. ואז אם משמים רוצים, אם משמים רואים לנכון – מגלים לצדיק משהו על עצמו, על זולתו, על תקופתו, על תפקידו – רק אם משמים רוצים, ורק מה שמשמים רוצים. ומזהיר אותנו הרמח"ל הקדוש שיש גם גילויים מהסטרא אחרא, ובן אדם צריך לדעת להבחין בזה, וזה לא דבר פשוט כל כך בכלל.

אני אומר לכם שיש מגיפה כזו של אנשים שחוזים בדמיונות. מאד מסוכן. למה זה בא? אני אגיד לכם: כי אנחנו בהקסטר פנים, ואנחנו מתקרבים בעזרת ה' לגאולה השלמה, והנשמות רוצות, מתגעגעות לאבא שבשמים, ורוצות את קרבתו. אבל אנחנו למטה, והעולם התגשם מאד, ואנשים מתעצלים לעשות את העבודה האמתית. עבודה לשמה, זו עבודה רצינית.

לעבוד כל הזמן, לבדוק כל מחשבה, דיבור ומעשה, ולכוון לעשות נחת רוח לה', ולהזהר מהיצר הפרטי והכללי – זה לא דבר קל. אז אנשים רוצים קיצורי דרך. אין קיצורי דרך. יגעת ומצאת – תאמין. לא יגעת ומצאת – אל תאמין, אל תאמין אדוני, תיזהר.

אז זה קשור לכאן אם כן, הענין של המים המאררים, הבודקים אם בן אדם סטה – במקרה כאן בפשט בודקים את האשה, אבל אנחנו מדברים על עבודתו יתברך, על פי 'דרך עץ החיים' – אז כל אחד יבדוק את עצמו, יבדוק את עצמו. ומעניין שזה ענין של קנאות. אז היום לא אוהבים קנאים, אומרים 'אלה קנאים'. קנאים אמרו שהם קיצונים.

אפשר להיות קנאי ולא להיות קיצוני, קנאי לה' יתברך, קנאי לתורתו, למה לא? בלי להזיק לזולת, הכל בסדר. מבינים?

הענין הזה, זה ענין של מדת האמת. הקנאות זו מדת האמת. אז בודקים אם בן אדם טעה בבחירתו, במדת האמת. אם אנחנו טעינו, אז טעינו. "מוֹדָה וְעֹבֵב יִרְחָם". "מוֹדָה וְעֹבֵב". מודה ולא עוזב – לא. "מוֹדָה וְעֹבֵב – יִרְחָם". זה הברור. זה לקיחת אחריות.

יש בחירה חפשית, ויש אחריות אישית. ובן אדם צריך להזיר את עצמו מהסטרא אחרא ומהדברים שמולכים את האדם מעבודת ה' לעבודת הסטרא אחרא, כי יש מרחק – "היום אומר לו עשה כך, ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עבוד עבודה זרה". הוא לא אומר לו את זה ביום הראשון.

אז יש איזה שטח ביניים שכוה שבו בן אדם חושב שהוא עדיין בעבודת ה' – אבל הוא כבר לא, כבר לוקחים אותו, הוא עוד לא מודע לזה, כמו שכשהיינו ילדים בחוץ לארץ הלכנו לאוקיאנוס, אז נכנסים לתוך האוקיאנוס ובאים גלים ואם

אתה עובר את הגל – אופס... מאד קשה לחזור לחוף. פתאום אתה רואה שאתה בבעיה.

אז צריך להזהר לאיפה בן אדם נמשך, ומה הוא אומר ומה הוא עושה, מה הוא בוחר – שלא יהיה מצב שהוא יוצא מהמקום שבו הוא מוגן למקום שהוא בסכנה רוחנית, ואז הוא כבר לא יכול לחזור, קשה לחזור. צריך ביטול בשביל לחזור – לצוף, ואז הים מוציא את האדם החוצה. אם בן אדם נכנס ללחץ, הוא יכול לטבוע.

אז גם בזמן שבו אדם מתרחק, בזמן שבו אדם בנפילה, צריך לדעת גם שמה – איך לחזור, איך להתבטל, איך לצפות לישועתו יתברך, איך לראות את הדרך, את הפתח. ה' כל הזמן פותח לנו פתח. רבינו הבעל שם טוב הקדוש והאהוב אמר שצריך לראות את הפתחים שה' פותח לנו בהשגחה, במה שקורה לנו.

אז אדם צריך אם הוא מרגיש שהוא נפל, אם הוא מרגיש שהוא עצוב, אם הוא מרגיש שהוא נזוף, שהוא מסכן – יחפש את הפתח שה' יתן לו כדי להתקרב אליו. והפתח, תמיד זה "מוֹדָה וְעֹבֵב יִרְחָם". "מוֹדָה וְעֹבֵב" – להגיד 'סליחה אבא. טעיתי. סלח לי. תרחם עלי. תקרב אותי, ולעזוב את הרע.

ולכן צריך הרבה להתעמק במה שקורה, לקחת אחריות על החיים, ולהתעמק היטב בהיטב בכל בחירה שאתה עושה, במיוחד בחירות שיש להם משקל, כן? למשל אם אדם עובר דירה ממקום למקום אחר – משנה מקום משנה מזל. בן אדם רוצה להחליף מקצוע – טוב, יכול להיות שזה טוב, יכול להיות שזה חורבן, צריך להסתכל, או בן אדם צריך להתחתן.

כל אלה החלטות גורליות. זה לא אם לקנות לחם לבן או לחם חום – זה פחות גורלי, או אם לקנות נעליים בצבע שחור או בצבע חום זה פחות גורלי. גם זה גורלי. כל דבר גורלי, כל דבר מוליד לעוד דברים. "מצוה גוררת מצוה, ועברה גוררת עברה", אנחנו אומרים: 'נפילה גוררת נפילה', צריך לעצור את המהלך הזה.

ולכן הלקח, מבחינתי הדלה, של הפרשה הזו, זה כל הענין של "החכם עיניו בראשו", ולהזהר לא לרצות גדלות וענג בדברים שהם לא בדרך ה', ושהם לא אולי בדרגה שלך, ולהתפלל לה' שישמור אותנו, כי אם הוא לא ישמור אותנו, איך נצליח?

כל זה – זה יראת שמים. התיקון של כל העולמות, התיקון של חטא עץ הדעת – כל זה יראת שמים. אם יש יראת שמים, "ראשית חכמה יראת ה'", אם יש יראת שמים – בן אדם שמור מאד. אם אין יראת שמים, הוא בסכנת נפשות.

כפי הדרגה של היראת שמים, שומרים עליו יותר. כמו שאדם מעורר מלמטה – מעוררים עליו מלמעלה. ככל שבו אדם פוגם את היראת שמים, ככה הוא יותר בסכנה.

זהו. יהי רצון שכולנו נבדוק את עצמנו היטב כל הזמן – שלא טעינו, שלא סטינו מדרך ה', ולא נטשטש את המח ואת הדעת כדי בכל מיני דברים שמטשטשים את המח ואת הדעת, כדי שהדעת שלנו תהיה זכה לעבודתו יתברך, ונוכל לעבוד אותו היטב ונכון ולעשות לו נחת רוח, ולא ההפך חס ושלום, "עד כי יבא שילה" במהרה ברחמים!

לחיים, לחיים, לחיים! לחיים, לחיים, לחיים!

אנחנו היום במוצאי שבת, אז אני מאחל לכם גם חג

שבועות שמח! שכולם יקבלו את התורה מאהבה

ומיראה, מיראה ומאהבה, וכל טוב סלה.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

מתוך נפשי – קבלת התורה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

ג' סיון תשפ"ד

לעילוי נשמות הנופלים · לרפואת הפצועים · להחזרת החטופים · לשמירה על החיילים.

א. אם האדם גס רוח – כיצד יקבל את התורה!?

ב. התורה כלולה מפרד"ס – פשט, רמז, דרש וסוד. אם האדם מקבל ומכבד רק את הפשט ומזלזל ברמז, בדרש או בסוד – הוא גורם לגלות התורה, להגברת הדינים והקטרוגים, הוא מאריך את יסורי הגלות ומרחיק את הגאולה הפרטית והכללית, וטוב לו שיחזור מיד בתשובה שלמה!

ג. לתורה אין סוף – כי היא שמותיו של הקב"ה, וישנם צירופים עד בלי די! כל שם משמות הקודש כמו עד בלי די. וסתרי תורה הם עד בלי די. והשגה אחת אמיתית בעולמות העליונים, אין לשער חשיבותה ועצמתה והיא בעצמה כוללת בתוכה אין סוף חידושי תורה עד בלי די. ו"הריקתי לכם ברכה עד בלי די"!

ד. אומר ה'זהר' הקדוש שתולעת שבתוך הצנון מר לה והיא סבורה שכל העולם מר! – כך אדם קטן בעל מוחין דקטנות ודקטנוניות המונח בהסתר פנים נורא סבור שזה מצבם של הכל, ר"ל.

ה. מטרת ידיעת התורה היא לעבוד את ה' ית' עבודה תמה, עבודה לשמה, זכה וברה.

ו. אמרו חכמי החסידות: "רבי מאיר אומר: כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה" – אם אתה עוסק בה לשמה, איפה ה"דברים הרבה" שלך!?

ז. מי שאין בו ענוה ואהבת ישראל באמת – כיצד יהיה צדיק!?

ח. בלי תיקון היסוד בתכלית, במחשבה, דבור ומעשה – אין תיקון עולם במלכות שד"י.

ט. אם לא תהפוך 'אני' ל'אין' – לא יהיה לך מקום לקיבול התורה הקדושה.

י. הזהר ובדוק ממי אתה לומד תורה – "אם דומה הרב למלאך ה' צבאו"ת תורה יבקשו מפיהו".

יא. מעלת הלימוד – שמביא למעשה!

יב. אם זכית לתורה – זכה את הרבים, בסבר פנים יפות ולשם שמים.

יג. חג השבועות הוא יום פטירתו של אדוננו מורנו ורבינו הבעש"ט הקדוש ז"ע! יחיד בדורו ובכל הדורות, שליחו הנאמן של ה' ית', תחילת הארת משיח! למד בספר הקדוש 'שבחי הבעל שם טוב' ובפירוש שלנו, 'איש האלוקים', שניתן להורדה בחינם מהאתר שלנו. וכך תוכל להתקרב לה' ית' באמת, בדרך הבעש"ט ז"ע.

יד. שים לב ופרט לפניך מה הם ההדגשים שלך בלימוד התורה ובעבודתו ית'. וודא שאלו ההדגשים הנכונים שיעשו נחת רוח לבורא עולם ית'!

טו. "האור מצטייר לפי הכלי" – כך התורה מצטיירת לפי מצבו הרוחני והמוסרי של הלומד בה. "וצדקים ילכו בם ופְּשָׁעִים יִפְּשְׁלוּ בָם".

טז. לא מספיק ללמוד את התורה – צריך להשיב את הלימוד אל הלב, עוד ועוד ועוד!

יז. "ותן חלקנו בתורתך" – לכל יהודי חלק מיוחד ומסוים בתורת ה' ית'! חלק זה הוא תיקונו של אותו יהודי. ואם יזכה לך וילמד בחלקו האמתי בתורה – יזכה לכל המעלות והמדרגות!

יח. חפש את החיבור האיש, הכי עמוק והכי מאיר ומזין את נפשך בתורה. ושם שים את עיקר לימודך. ומתוך האור והשפע שיגיע לך ללב, יוכלו אחר כך להאיר לך כל חלקי התורה – כי אם אתה מחובר לשורש האמתי שלך – הכל יאיר לך בעצמה. ואם אינך מחובר לשורש האמתי שלך, הכל ינוע בין חשכה ליאוש, ר"ל.

יט. "ותלמוד תורה כנגד פְּלִים", פירושו: כאשר אתה לומד בדרכך המיוחדת את התורה – אל תשגיח כלל על מי שרוצה למנוע ממך את לימודך. לכן נאמר "כנגד פְּלִים". החזק בלימוד הפנימי שלך כנגד כולם וכנגד כל המניעות!

כ. 'דרך עץ החיים' היא תורה מצומצמת – ולכן היא בהירה ומועילה! על פי הכלל 'תפסת מְרַבָּה, לא תפסת'.

כא. בדור הגשמי והחיצוני שלנו – פיקוח נפש למצוא זמן ללמוד תורה לבד, רק הקדוש ברוך הוא ואתה! כמו שזמן ההתבודדות הוא הזמן הפנימי ביותר של היהודי – כך לימוד התורה בהתבודדות הוא הלימוד הפנימי ביותר.

כב. אם אתה לא זוכר מה שלמדת בתורה – סימן שהחלק הזה של התורה שייך פחות לשורש נשמתך! כאשר תלמד במקום השייך לשורש נשמתך – תחוש אור עצום, ולא תשכח את הלימוד לעולם!

כג. "עשה לך רב" – הרב צריך להיות מתאים לנפשך! ולא פשוט למצוא אותו. ובס"ד תצליח!

לחיים! לחיים! לחיים! חג שבועות שמח!

לחיים! לחיים! לחיים! בזכות לימוד התורה נגאל במהרה ברחמים!